

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΩΜΕΙΔΥΛΛΙΟΥ

Ἐπῆρχεν ἑποχὴ, καὶ αὕτη δὲν ἦτο πολὺ μακρὰν, καθ' ἣν οἱ πλείονες τῶν ἑλλήνων ἠγνόουν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν τῆς λέξεως κωμειδύλλιον.

Πρὸ 10 καὶ 20 ἐτῶν, οἱ ἑλληνικοὶ θίασοι παρίστανον, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δράματα τραγικά, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων πρὸς ἀνακούφισιν τῶν εὐαίσθητων θεατῶν, ἔδιδον καὶ ἀνὰ μίαν μονόπρακτον κωμωδίαν, ἥτις ἐχρησίμευεν ὡς ἐπιδόρητον, οὕτως εἰπεῖν, πρὸς χώνευσιν τοῦ, ἀληθῶς, δυσπέπτου δράματος· καὶ οὕτως, οἱ θεαταὶ ἀπῆρχοντο τοῦ θεάτρου πάντοτε γελῶντες καὶ ἐπαναλαμβάνοντες τὴν τελευταίαν φράσιν τοῦ κωμικοῦ, προσθέτοντες δ' ἐνίοτε καὶ τὴν οὐχὶ πολὺ κολακευτικὴν διὰ τὸν ἀρέσαντα ἠθοποιὸν φράσιν :

— Τὸν ἄτιμο ! Τί ὄραϊα ποῦ τὰ καταφέρει !

Τὸ ἀνωτέρω πρόγραμμα παραστάσεων ἦτο τὸ τακτικόν· ἐπῆρχεν ὅμως καὶ ἔκτακτον, ὅπερ ἐν τούτοις, σπανίως καὶ οὐχὶ παρὰ πάντων τῶν θιάσων προσεφέρετο.

Οἱ προνομιούχοι οὗτοι θίασοι, ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ συγκταριθμῶσι μετὰ τῶν μελῶν τῶν τὸν κωμικὸν κ. Γ. Νικηφόρον ἢ τὴν κυρίαν Ἑλένην Χέλμη ἢ καὶ ἕμ-

φοτέρους. Τότε, ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἑβδομάδος ἐδίδοντο, μετὰ τὸ τέλος τοῦ δράματος καὶ

«Κωμωδίαι μετ' ἰσμάτων»

ὡς διευτυμπαρίζοντο τότε διὰ τῶν προγραμμάτων. Αἱ ἐν λόγῳ κωμωδίαι ἦσαν αἱ ἐξῆς : Ὅμοιος τὸν ὅμοιον, Οἱ Καρβουιάριδες, Ὁ Πεινασμένος ποιητὴς, Τὰ κόκκινα πανταλόνια, Ὁ φαντασιοκόπος καὶ ἄλλαι τινὲς μονόπρακτοι κωμωδίαι· ἐπὶ πάσαις δὲ ταύταις ἡ τετράπρακτος κωμωδία «Μυλωνάδες».

Οἱ στίχοι τῶν ἀνωτέρω κωμωδιῶν, ὀφειλόμενοι πολλάκις εἰς τὴν μουσάν τῶν παριστανόντων αὐτὰς ἠθοποιῶν, δὲν ἦσαν καὶ πολὺ ἐπιτυχεῖς, ἀλλ' ἠκούοντο εὐχαρίστως, οὐ μόνον ἐν τῇ κωμωδίᾳ, δι' ἣν οὗτοι ἐγράφησαν ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας κωμωδίας μὴ γραφείσας μετ' ἰσμάτων. Τοῦτο προήρχετο ἐκ τοῦ ὅτι τὸ φιλόμουσον κοινὸν, ἐτέρπετο πολὺ ἀκούον τὸν κ. Νικηφόρον ἄδοντα τὸ κάτωθι ἄσ...θημα !

Δὲν τῶλπιζα, δὲν τῶλεγα
Οὔτε 'ς τὸ νοῦ μου τῶχα
Νὰ πάρῃ τὸ τριαντάφυλλο
Ν' ἀφήσῃ τὴ μολώχα !

Μετὰ τοῦ refrain

Ὅμοιος πρέπει μὲ τὸν ὅμοιο
Τῇ ζωῇ του νὰ περῶ
Τὸ σιτάρι πάει 'ς τὸ μῦλο
Ὅσο θέλει ἄς γυρῶ !

Ἄν υπέστη ἡ ψυχὴ μου
Εἰς τοῦ στήθους μου τὰ βάθη
Ἐπὶ τόσον ἦδη χρόνον
Τρικυμίας, λύπας, πάθην,
Ἐὰν ἔζη μέχρι τοῦδε
Ἴνα πάσχη καὶ πονῆ,
Ἦδη, ναί, ἐρωτευμένη,
Παρὰ φίλην ἐρωμένη
Ἄναζή καὶ ἀσμονεῖ

*

Παρ' ἐκείνη τὴν ὁποίαν
Ἦ καρδιά μου λατρεύει,
Παρ' ἐκείνη, ἥτις τόσον
Τὰς αἰσθήσεις μου μαγεύει
Καὶ ἐὰν σιγῶσα μένη
Καὶ ἐὰν μοι ὁμιλῆ,
Παρ' ἐκείνη ἀναζῶσι
Κ' εὐτυχῆ με καθιστῶσι
Ἄνειρά μου προσφιλῆ.

*

Αἰσθανθεῖσα ἡ ψυχὴ μου
Τὴν ἀνάγκην ν' ἀγαπήσῃ,
Καὶ ἐρῶσα μετὰ πάθους
Πρὸς στιγμὴν νὰ ἀσμονήσῃ
Τῆς ἀγρίας εἰμαρμένης
Τὴν δεινὴν καταφορὰν,
Εὔρε κόρην ἐρασίαν
Νὰ τὴν φέρῃ εἰς εὐτυχίαν
Νὰ τῇ δώσῃ τὴν χαρὰν!

*

Ποίας ὥρας ἀνεκφράστου,
Ἄληθοῦς εὐδαιμονίας
Μοὶ ἐχάρισεν ἡ τύχη
Παρ' ἐκείνη!... Καὶ ὁποίας
Δὲν ἠσθάνθην εἰς τὸ στήθος
Συγκινήσεις ἱεράς,
Βλέπων ὅτ' ἡ Μοῖρα μόνη
Λυπηθεῖσα με λυτρώνει
Τῆς βαρείας τῆς ἀρᾶς

*

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Τῷ φιλάτῳ υἱοῦ Ι. Π. Χ.

Ἦσαν, φίλτατε, ὄνειρου πάντα ταῦτα ὄπτασία
Ἦ γυνὴ νὰ ἀγαπήσῃ!... ὦ! τὸ ὄνομά σου, γύναι,
Τὸ γνωρίζω, τοῦτο εἶναι:
Ἄνειρον, σκιά, ἀπάτη, ψεῦδος, πλάνη, ἀστασία!

ΝΙΚΟΣ ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅταν ἐκλινεν ἠδέως
Τὴν ὠραίαν κεφαλὴν τῆς
Ἐπὶ τὴν ἀγκάλην μου ἐπάνω
Καὶ ἠννούν τὴν πνοὴν τῆς
Ὡς ἡ αὔρα τοῦ Ζεφύρου
Νὰ περᾶ ἐρατεινῆ,
Εἰς τοιαύτην εὐτυχίαν,
Ἐπὶ τὴν ἐρῶσαν μου καρδίαν,
Ἐμειδίων οὐρανοί!

*

Κ' εἰς τὸ στήθος μου ὅποτε
Παρεδίδeto ἡ φίλη
Καὶ εἰς φίλημα ἠνούνητο
Ἄμφοτέρων μας τὰ χεῖλη,
Παραδείσου εὐτυχίας
Ἐθεώρουν πρὸ ἐμοῦ,
Τοὺς ὁποίους καὶ οἱ δύο
Ἐν φιλήματι ἀγίῳ
Διηρχόμεθα ὁμοῦ

*

Ἀπὸ βάθους τῆς ψυχῆς μου
Θὰ λατρεύω τὴν παρθένον
Ἦτις μ' ἔφερον εἰς κόσμον
Ὅπως ἀγνωστον καὶ ξένον
Κόσμον πλήρη μυστηρίου,
Κόσμον νέον, εὐτυχῆ,
Ὅν ποτὲ δὲν θὰ γνωρίσῃ
Οὐδὲ κἀν θὰ ἐννοήσῃ
Ἦ ἀνέραστον ψυχῆ.

*

Μὲ τοιαύτην γοητεῖαν
Τῆς ἐρώσεως μου καρδίας
Ἄς ἐξέλθῃ εὐχαρίστως
Μέσω τῆς εὐτυχίας
Καὶ ὀνείρων καὶ ἐλπίδων
Ἦ ὑστάτη μου πνοή,
Τίς εἰξεύρει ἄρα ποῖαν
Μοὶ φυλάττει δυστυχίαν
Εἰς τὸ μέλλον ἡ ζωὴ!

Ν. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον κατὰ Πέμπτην.

Γραφεῖον: Ὁδὸς Δεληγεώργη ἀριθ. 36.— Μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς καὶ Πελοποννήσου.

Διευθυντῆς καὶ ἐκδότῆς: Ἰω. Π. Χρυσανθόπουλος.

Συνδρομὴ προπληρωτέα: Ἐν Ἑλλάδι: Ἐτησίαν δρ. 6, ἐξάμηνος δρ. 4. Ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος: Ἐτησίαν μόνον φρ. χρυσῶν 8.

Τιμὴ φύλλου: Λεπτὰ 10.

Τιμὴ ἀγγελίων: 5 λεπτὰ δι' ἐκάστην λέξιν.

Πωλεῖται κατὰ φυλλάδια: Ἐν Ἀθήναις, εἰς τὰ ἐν ταῖς πλατείαις περίπτερα: ἐν ταῖς ἐπαρχείαις εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῆς «Ἐταιρείας τοῦ Τύπου». Ἐκτὸς τῆς Πέμπτης μ. μ. εὐρίσκειται παρὰ τοῖς ἐρημεριοπώλαις τῶν ὁδῶν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, θὰ δημοσιεύσωμεν περὶ τῆς «Φαύστας» περισπούδαστον διατριβὴν τοῦ κ. Παπαλεξανδρῆ, ἐξ ἧς πολλὰ διδαχθήσεται καὶ ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς κ. Δ. Βερναρδάκης.

Ὁ κ. Παπαλεξανδρῆς, καλῶς ποιήσας, ἀνέμεινε νὰ καταπέσῃ ὀλίγον ὁ πυρετὸς διὰ νὰ δώσῃ τὸ ἠρωϊκὸν φάρμακον.

ΑΤΑΚΤΑ

Εἰς συμπόσιον Συλλόγου τινὸς ἐορτάζοντος τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του, εἰς, ἐκ τῶν μελῶν, οὐδέποτε πληρώσας τὴν συνδρομὴν του, θέλων νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ γενομένην πρόσπον τοῦ προέδρου, ἀρχεται οὕτω:

— Ἐπιθυμῶν κἀγὼ νὰ πληρώσω ἐν χρέος...

Καὶ ὁ ταμίας τοῦ Συλλόγου, ἐκπλαγείς:

— Δόξα τῷ Θεῷ! Θὰ πληρώσῃς καὶ σὺ μὰ φορὰ!

*

Ὁ ταμίας τοῦ ρηθέντος Συλλόγου νομίζει ἐξυτὸν ὡς ἄριστον τραγουδιστὴν καὶ, τῇ παρακλήσει τινῶν φίλων του, κάμνει ἑναρξιν ἀπὸ:

«Τὸ ὑστερνὸ μου σοῦ στέλλω τραγοῦδι». Καὶ ὁ προσβληθεὶς κανονιέρης, εἰς ἀνταπόδοσιν:

— Εἶθε νὰ ἦναι τὸ ὑστερνὸ σου, γιατί δὲν βαστοῦν τ' αὐτιά μας.

Ὁμολογουμένως, ἡ φωνὴ τοῦ κ. ταμίου ἦτο ἀνυπόφορος.

Ο ΣΥΡΜΟΣ

Ἐπειδὴ καιρὸς εἶναι, φίλταται ἀναγνώστρια, ὅπως φροντίσωμεν διὰ τὰς χειμερινὰς τουαλέτας, καλὸν νὰ ὁμιλήσωμεν ὀλίγον καὶ περὶ συρμού.

Εὐτυχῶς, δι' ὅσας ἔχουν νὰ μεταποιήσωμεν παλαιὰς, ὀλίγοι, ὀλίγιστοι νεωτερισμοὶ εἰσῆχθησαν. Τὸ πλάτος τῶν φορεμάτων περιορίσθη ὅπως, κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιθυμίαν, κατὰ τὰλλα δὲ δὲν διαφέρουσι τῶν θερινῶν. Τὰ μανίκια, ὅπως ἐσχάτως, φουσκωτὰ πολλὰ, ὡς γαρνιτούρικα δὲ θὰ εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, φανταζι (fantaisies) διάφορα, στολίζοντα τὴν φούσταν καὶ τὸ κοράζι. Ἐπίσης καὶ τὰ βολάν (volans), ὅπως τὰ θερινὰ στολίζουσι πολὺ τὰ φορέματα.

Ἐπικρατοῦν χρῶμα φαίνεται τὸ βεθυ πρᾶσινον, ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε ὅτι φορεῖ τις ὅλα τὰ χρῶματα καὶ πρὸ πάντων ὅτι πηγαινέει εἰς τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου. Τὰ ἐπικνωφόρικα εἶναι τριῶν εἰδῶν: μάνταις (mantes) κάπαις (capes) καὶ κολλάρα (collets). Τὰ πρῶτα πολὺ μακρὰ, σχεδὸν ποδήρη, τὰ δεύτερα μετρίως κοντὰ, τὰ τελευταῖα μέχρις ὀσφύος. Τὰ ἐπικνωφόρικα ταῦτα εἶναι ἀπαραίτητα, διότι μὲ τὰ ὑπερμεγέθη μανίκια τῶν φορεμάτων δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φέρῃ τις ζακέτταν, ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἐπικνωφόρι μὲ μανίκια, ἐκτὸς ἐάν, ἐν χειμερινῇ ὥρᾳ, φορῆτε μόνον τὰς φούστας τῶν φορεμάτων σας καὶ ἐνδύσεσθε ἐν τοσοῦτον θερμὸν ἐπικνωφόρι. Ὡς στολισματα τῶν ἐπικνωφορίων τούτων προτιμῶνται τὰ μαρμποῦ (marabouts) καὶ τὰ βελουδα ὁμοίως καὶ φράνσαι (franges). Διὰ δὲ τὰ πολυτελέστερα, αἱ δαντέλλαι, σχηματίζουσαι φυσῶ (fichus) καὶ τῶν ὁποίων δύο ἄκρη κυμαίνόμεναι ἔμπροσθεν δίδουσι πολλὴν χάριν εἰς τὴν φέρουσταν, ἂν αὐταὶ εἶναι ἐπιτηδείως κατασκευασμέναι.

Πλείονα ἐς ἄλλοτε.

Κα Η...

ΑΠΟ ΛΑΡΙΣΣΗΣ ΕΙΣ ΤΕΜΠΗ

Ὀδοιπορικαὶ σημειώσεις

Ὁ Αὐγουστὸς εἶχε παραδώσει τὰ ἤνία εἰς τὸν Σεπτέμβριον, καὶ τὸν ἀφόρητον καύτωνα τῆς ξηρᾶς παιδιάδος τῆς Λαρίσσης διεδέχτο ὁ δροσερὸς βορρᾶς τοῦ Ὀλύμπου. Αἱ πεσοῦται πρῶται βροχαὶ τοῦ φθινοπώρου ἀνήγγελλον οὕτως εἰπεῖν, τοῖς γεωργοῖς νὰ ἐτοιμάσωσι τὰ ἄροτρα, ἵνα, μετ' οὐ πολὺ, καλλιεργήσωσι τοὺς ἀγρούς των. Δις ἤδη εἶχον διέλθει κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὴν διάσπμον κοιλιάδα τῶν Τεμπῶν

ΣΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΜΜΕΝΗ ΜΟΥ

Σάν τὰ πετούμενα πουλιά
 ποῦ πᾶν σὲ ξένα μέρη
 κι' ἀφίνουν ἔρμη φῶλιά
 καὶ φεύγουν ταῖρι, ταῖρι,
 ἔτσι ἐπέταξες καὶ σὺ
 καὶ ἄφησες σιμά μου
 τὴν πρώτη μου ζωὴ μισή
 κ' ἔρμη τὴν καρδιά μου
 κι' ὄλημερίς μου λαχταρῶ
 πουλί ξενιτεμμένο
 γιατί μὲ ξέχασες, θαρρῶ
 καὶ ἄδικα προσμένω . . .

Γύρισε πάλι νὰ σὲ ἴδῶ
 νὰ ἄθῃς στὴν ἀγκαλιά μου
 νὰ παύσω πλειὰ νὰ τραγουδῶ
 τὴν μαύρη μοναξιά μου.

KYR-KOΣ

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ὁ πρῶτος στίχος τοῦ 8ου τετραστίχου τοῦ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ποιήματος «Τὸ κἀνάρι μου», πρέπει νὰ διορθωθῇ ὡς ἑξῆς :

«Θὰ σὲ ξυπνήνῃ ἓνα φιλι γλυκό»

Καὶ ὁ πρῶτος ἐπίσης τοῦ 9ου τετραστίχου πρέπει νὰ γείνη :

HERMANN KOEPPE

Laubegast (Dresden)

Μέγα Ἐργοστάσιον Μηχανῶν πλεκτικῆς, χρησίμων εἰς πᾶσαν φιλόπονον Οἰκογένειαν.

Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν κ. Γ. Μπίκον, ὁδὸς Πλούτωνος 6.

G. Bicos — Athènes.

«Ἐλα λοιπὸν νὰ ζήσωμε μαζί»

Ἐπίσης κάτωθεν τοῦ Γρίφου πρέπει νὰ τεθῇ τὸ ἐκ παραδρομῆς παρελειφθὲν ὄνομα τοῦ συνθέτου κ. Σ. Παπανικολαοῦ.

ΓΡΙΦΟΣ

Οὐκ ἔστι

Φ Σεις.

Ἰ Μ νοι

[Ἐστὶλῃ ὑπὸ Ἀπέλειδος.]

Λύσεις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ Γρίφου :

«Φρουρὸς τῆς ἀρετῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ πατῆρος». ΦΡΟΥΡΟΣ, Τ,ΥΣ, ΑΡ,ΕΤΗ,Σ, ΕΝ, ΤΗ, ΟΙΚΙΑ, Π,Α(Σ)ΤΗΡ.

Λύτραι : ἡ κυρία Π. Μ. καὶ ἡ Σκιά. "

Τὸ Ὑποδηματοποιεῖον ΣΤ. Ι. ΙΑ-ΤΡΑΚΗ διακρίνεται διὰ τὴν κομψότητα, τὴν στερεότητα καὶ τὴν μεγίστην εὐθηνίαν τῶν ἐν αὐτῷ κατασκευαζομένων ὑποδημάτων.

140 Ὁδὸς Αἰόλου 140

Ἐνοικιάζεται τὸ ἄνω πάτωμα τῆς ἐν ὁδῷ Δεληγεώργη, ἀρ. 36 οἰκίας τοῦ κ. Χρυσανθοπούλου, περιχοῦσης 7 εὐρύχωρα δωμάτια, κουζίνας, ταρράτσας, ἀποθήκης, ὕδωρ πόσιμον, πλυσταρεῖον καὶ λοιπὰ χρειώδη.

Ἐνοίκιον δικαιοτάτον.

